

като слъшатъ да слъшатъ, и да нераздмѣватъ: да не некога се ѡбжрнатъ на покаяніе, и простѣтъ имъ се грѣхове тѣ.

13 И говореше имъ: не раздмѣвате ли тѣхъ притча; и каквѣ ще да раздмѣете сички тѣ притчи;

14 Ѽнъи цѣто сѣе, сѣе слово то.

15 И тѣа са Ѽнѣа, които са сѣани на пѣтката, на които сирѣчь се сѣе слово то, и когѣто го чѣатъ, ѡкѣе доухѣжда сатана тѣа и зѣма слово то посѣано то въ сердцѣа тѣа нѣхъни.

16 Подѣбнѣи и тѣа са Ѽнѣа, които се сѣатъ по камени ти тѣа мѣста, които когѣто чѣатъ слово то, ѡкѣе съ рѣдѣсть го прѣиматъ.

17 Нѣматъ Ѽбѣче корень въ себе си, но приврѣменни са: и посѣтѣ когѣто стѣне печѣлъ или гонѣніе за слово то, ѡкѣе совлазидватсе.

18 И Ѽнѣа паки, цѣто се сѣатъ въ тѣрнѣ то, тѣа са, които слъшатъ слово то:

19 И попечѣніа тѣа на тѣа свѣтѣа, и прелестъ тѣа на богатство то, и за дрѣги работъ желѣніа тѣа, които вѣдзатъ въ нѣхъ, ѡудѣвчатъ слово то, и вѣва безплодно:

20 И Ѽнѣа паки, цѣто са сѣани на добрѣа тѣа землѣа,

тѣа са, които слъшатъ слово то, и прѣиматъ го: и принѣсатъ плодъ, ѣанѣ тридѣсатъ, ѡ дрѣго шестдѣсатъ, ѡ дрѣго стѣд.

21 И говореше имъ: затѣва ли иѣе свѣтилникѣ, да се тѣри подъ шиникѣтъ, или подъ Ѽдѣратъ; ѡ не да се тѣри на стѣлатъ;

22 Зацѣто ѡнѣма нѣцѣо тайно, коѣто да се не и зѣави: нито ѣе станѣло нѣцѣо скрѣшно за дрѣго, но токѣмѣ да доидѣ въ и зѣвлѣніе.

23 Кѣйто и ма ѡуши да слъша, нѣка слъша.

24 И говореше имъ: вардѣте Ѽнова цѣто слъшате: съ каквѣа то мѣра мѣрите, ще да се мѣри и вѣмѣа. и ще да се притѣри вѣмѣа, които слъшате.

25 Зацѣто кѣйто и ма, ще да мѣсе да дѣтѣше ѡ кѣйто нема, и Ѽнова цѣто и ма ще да се зѣме ѡ нѣгѣа.

26 И говореше: така ѣе и царство то вѣжѣе, каквѣото чѣловѣкѣа вѣмѣа сѣме то въ землѣа тѣа,

27 И спи, и стѣва ноцѣа и денѣа, ѡ сѣме то пронѣкнѣва, и растѣ тѣакѣ, каквѣото не знаѣ той.

28 Зацѣто землѣа тѣа ѡ себе си прѣви плодъ, прѣво трѣдѣа, посѣтѣ клѣсъ, нѣи посѣтѣ и спѣждѣа пшеницѣа въ клѣжтѣа.